

Άγριοφασκεᾶ ἡ, ἀμάρτ. ἄγριουφασκεᾶ Λήμν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. φασκεᾶ.

Τὸ φυτὸν χρωματοφόρος ἢ βαφικὴ (crozophora tinctoria). Συνών. ἄγριομπαμπασκεᾶ **A 2**. [**]

Άγριοφασκομηλεᾶ ἡ, ΘΧελδράιχ 11 ΠΓεννάδ. 52 Λεξ. Βερ. 143 ἄγριοφασκουμηλεᾶ Πελοπν. (Λακων.) ἄγριοφασκομηλία Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. φασκομηλεᾶ.

Φυτὰ ὅμοια πρὸς φασκομηλεᾶν **1)** Φλομὶς ἢ ἱξώδης (Phlomis viscosa) τῆς τάξεως τῶν χειλανθῶν (labiatae) ΘΧελδράιχ ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀφάκη. **2)** Κίστος ὁ μικρανθῆς (cistus parviflorus) καὶ κίστος ὁ ἐλελισφακό-φύλλος (cistus salvifolius) τῆς τάξεως τῶν κιστωδῶν (cistaceae) Τσακων. —ΘΧελδράιχ ἐνθ' ἄν. Συνών. ἄγριοθρούμπη. [**]

Άγριοφασουλᾶ ἡ, πολλαχ. ἄγριοφασουλᾶ ἄγν. τόπ. ἄγριουφασουλᾶ Λήμν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. φασουλᾶ.

Φυτὰ ὅμοια πρὸς φασήολον ἢ φυόμενα ἐν ἀγροῖς φασήολων **1)** Θάμνος τῆς τάξεως τῶν ἐλλοβοκάρπων (leguminosae) ἀνάγυρις ἢ δύσοσμος (anagyris foetida), ὁ ἀνάγυρος τῶν ἀρχ. ἐνιαχ. **2)** Τὸ φυτὸν ἄγριόδεντρο **2**, ὁ ἰδ., Ἄμοργ. Κεφαλλ. **3)** Ἡ ἄγριομπαμπασκεᾶ, ὁ ἰδ., ἐνιαχ. [**]

Άγριοφασούλι τό, ἀμάρτ. ἄγριοφασόλι Χίος ἄγριοφάσουλο Κεφαλλ. ἄγριουφάσ'λου Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. φασούλι. Περὶ τοῦ μεταπεπλασμένου τύπ. ἄγριοφάσουλο πβ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,170-173 καὶ 179 κέξ.

1) Ὁ καρπὸς τῆς ἄγριοφασουλᾶς, ὁ ἰδ., Στερελλ. (Αἰτωλ.) Χίος **2)** Τὸ φυτὸν ἄγριόδεντρο **2**, ὁ ἰδ., Κεφαλλ. [**]

Άγριοφέρνω ἀμάρτ. ἄγριουφέρνου Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἄγρια καὶ τοῦ ρ. φέρνω, περὶ οὗ ὡς β' συνθετ. ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνῶ 22 (1910) 252.

Φαίνομαι ἄγριος, ἄγριωπός.

Άγριοφλησκούνι τό, Λεξ. Περίδ. Βυζ. ἄγριοφλουσκούνι Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. φλησκούνι.

Τὸ ἀγριόχορτον ὀρίγανον ἢ δίκταμνος (origanum dictamnus) τῆς τάξεως τῶν χειλανθῶν (labiatae), τὸ ἀρχ. δίκταμνον μὲ «ἐριώδη τινὰ ἐπίφυσιν» (Διοσκορ. 3,34), δημῶδες φάρμακον πρὸς «πόνον σπληνός» ἐνθ' ἄν. Συνών. στομαχώχορτο. Πβ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923) 216 καὶ 221. Πβ. ἄγριορίγανη. [**]

Άγριόφλωμος ὁ, ἀμάρτ. ἄγριόσπλονος Κέρκ. ἄγριοσπλόνος Κέρκ. ἄγρζόφομο Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. φλόμος.

Ἀγριόχορτα τοῦ γένους τοῦ φλόμου (verbascum) τῆς τάξεως τῶν γρομφαδιωδῶν (scrofulariaceae) **1)** Φλόμος ὁ μέλας ἢ κολπώδης (verbascum sinuatum) πιθανῶς ἢ τοῦ Διοσκορ. (4,102) φλόμος ἢ φλόμος ἀγρία Τσακων. Συνών. μελίσανδρος, φλομόχορτο. **2)** Φλόμος ὁ Φοινικικός (verbascum Phoenicum) Κέρκ. **3)** Τὸ ἀγιανόχορτο, ὁ ἰδ., Κέρκ. [**]

Άγριοφλουτουρεᾶ ἡ, Σκυρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. φλουτουρεᾶ.

Τὸ πικρὸν βότανον τῶν ἀγρῶν πράσιον τὸ κοινὸν (marrubium vulgare) τῆς τάξεως τῶν χειλανθῶν (labiatae), τὸ ἀρχ. πράσιον, λευκὸν τὸ χρώμα. Συνών. καλάνθρωπος, μαρμαράκι. [**]

Άγριοφοβοῦμαι Πελοπν. (Ἀρεόπ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἄγρια καὶ τοῦ ρ. φοβοῦμαι.

Φοβοῦμαι ὑπερβολικῶς.

Άγριοφοινικᾶ ἡ, Νίσυρ. Τήλ. ἄγριοφοινικᾶ Κάλυμν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. φοινικᾶ.

Τὸ φυτὸν ἄγριοπετεινός, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Κάτω 'ς τὸν Ἀι-Γιάννη | καὶ 'ς τὰ κρούα νερά
ἔδει 'να 'εντρολλάκι | κι ἄγριοφοινικᾶ

Κάλυμν. Συνών. ἄγριοφοινίκι. [**]

Άγριοφοινίκι τό, Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. φοινίκι.

Τὸ φυτὸν ἄγριοφοινικᾶ, ὁ ἰδ. Συνών. ἄγριοκόκορας **2**, ἄγριοπετεινός II, σπαθόχορτο, φοινίκι. [**]

Άγριοφοράδα ἡ, σύνθηθ. ἀρκοφοράδα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. φοράδα. Διὰ τὸ α' συνθετ. τοῦ τύπ. ἀρκοφοράδα πβ. ἄρκος παρὰ τὸ ἄγριος.

Ἡ ἀτίθασος, ἡ δυσήνιος φορβάς σύνθηθ.: Ἐξυπ-πάστην ἢ ἀρκοφοράδα τὸ 'ἐρριπέν τον χαμαὶ Κύπρ.

Άγριοφόραδος ὁ, πολλαχ. ἀρκοφόραδος Κύπρ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. ἄγριοφοράδα. Διὰ τὸ α' συνθετ. τοῦ τύπ. ἀρκοφόραδος πβ. ἄρκος παρὰ τὸ ἄγριος.

Ἡ σφόδρα ἀτίθασος, δυσήνιος φορβάς.

Άγριοφουντουκεᾶ ἡ, ἄγριοφιντικᾶ Νίσυρ. ἄγριοφουντουκεᾶ ΘΧελδράιχ 87 ἄγριοφουντουκεᾶ Στερελλ. (Ἀκαρναν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. φουντουκεᾶ.

Ὁ δενδρώδης θάμνος λεπτοκαρυὰ ἢ Βυζάντιος (corylus colurna ἢ Byzantina) τοῦ γένους τῆς λεπτοκαρυᾶς, τῆς τάξεως τῶν κυπελλοφόρων (cupelliferae). [**]

Άγριοφουσκούνι τό, ΘΧελδράιχ 66.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. φουσκούνι.

Ἡ πόα ἀντίρρινον τὸ μεῖζον (antirrhinum majus) τῆς τάξεως τῶν γρομφαδιωδῶν (scrofulariaceae) τῆς δημῶδους οἰκογενείας τῶν λουλουδιῶν, διαφόρων ποικιλιῶν, μὲ λευκὸν ἢ ἐρυθρὸν τὸ ἄνθος καὶ ρυγχοειδές, ἀνοιγόμενον διὰ πλευρικῆς πιέσεως ὡς στόμα. (Ἰδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λαογραφ. 10 (1929) 204). Συνών. λαγάκι, λυκόστομο, σκυλλάκι, σκυλλόχορτο, χασκούνι. [**]

Άγριοφραγκόκοττα ἡ, ἄγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. φραγκόκοττα.

Τὸ πτηνὸν μελεαγρὶς ἢ ἀγρία.

[**]

29

